

LESSEN UIT DE ZALIGSPREKINGEN

NEDERIG LEVEN

JERRY BRIDGES

*Voor onze Heer, Jezus Christus
Die de ultieme nederigheid liet zien
Door aan het kruis zijn bloed te
vergieten voor onze zonden.*

*En ik hoorde een geluid van vele
engelen rondom de troon ...*

*En zij zeiden met luide stem:
'Het Lam Dat geslacht is,
is het waard om de kracht te ontvangen,
en rijkdom, wijsheid, sterkte,
eer, heerlijkheid en dankzegging.'*

Openbaring 5:11-12

©2016 Origineel (English)

The Blessing of Humility: Walk within Your Calling

ISBN 9781631466236

Jerry Bridges

NavPress resource gepubliceerd in samenwerking met Tyndale House Publishers, Inc.

© 2019 Nederlandse vertaling

CLC Publicaties

Asselsestraat 58

7311EN Apeldoorn

www.clcpublicaties.nl

Nederlandse vertaling: Tobbya Jong, Fundamenteal Vertalingen

Grafische productie: Quality Dots

ISBN 978 94 91935 17 6

NUR 707

De Bijbelteksten in deze uitgave zijn, tenzij anders vermeld, ontleend aan de Herziene Statenvertaling.

© 2010, Stichting HSV

Alle rechten voorbehouden, met uitzondering van korte uittreksels voor boekrecensies. Niets uit deze uitgave mag worden veeleelvoudigd door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Woord vooraf

Je kunt dit boek in minder dan twee uur lezen. Dat is voldoende om snel een globaal overzicht te krijgen. Maar de werkelijke waarde ervan ontdek je pas, als je de tijd neemt om elk hoofdstuk aandachtig en biddend te bestuderen. Vraag God je te helpen om te zien wie je werkelijk bent in het licht van elk van de karaktereigenschappen die in de acht Zaligsprekingen beschreven staan. Vraag Hem dan om hulp om juist in die gebieden te groeien, waarin je het meest tekortschiet.

Inhoudsopgave

Inleiding	7
Hoofdstuk 1: Geboden en beloften.....	13
Hoofdstuk 2: Arm van geest.....	27
Hoofdstuk 3: De treurenden.....	41
Hoofdstuk 4: Zachtmoedig	57
Hoofdstuk 5: Hongeren en dorsten naar gerechtigheid.....	77
Hoofdstuk 6: Barmhartigheid	95
Hoofdstuk 7: Rein van hart	111
Hoofdstuk 8: Vredestichters	125
Hoofdstuk 9: Vervolgd vanwege gerechtigheid	139
Hoofdstuk 10: Nederigheid en het evangelie	153
Gedeelte uit: God nam me mee aan Zijn hand	173
Dankwoord	183
Voetnoten	185

Inleiding

Nederigheid is, op de liefde na, de meest onderwezen karaktereigenschap in het Nieuwe Testament. Op een gegeven moment telde ik vijftig gedeeltes waarin de liefde werd onderwezen in de vorm van geboden of voorbeelden; nederigheid wordt veertig keer behandeld. Ik beschouw deze twee eigenschappen als de basis van het karakter van een christen. Alle andere kenmerken zijn op een of andere manier gegrondvest in liefde en nederigheid.

Toch wordt er slechts zelden over deze twee onderwerpen gepreekt, en lezen we er nauwelijks boeken over. Ik denk dat dit komt doordat hun grootsheid ons afschrikt. Iedere integere Bijbelleraar, of hij nu spreekt of schrijft, realiseert zich hoezeer hij tekortschiet in het voorleven van deze beide karaktereigenschappen; daarom is hij terughoudend anderen te onderwijzen in dat waarin hij zelf nog maar zo weinig vooruitgang heeft geboekt. Jarenlang durfde ik het nauwelijks aan om onderwijs te geven over 1 Korinthe 13, het prachtige hoofdstuk over de liefde. Ik voelde een zelfs nog grotere

aarzeling om over nederigheid te schrijven, uit angst dat ik de schijn zou wekken nederig te zijn.

Uiteindelijk leerde ik dat het de taak van Bijbelleraars is om niet naar zichzelf, maar naar het Woord van God te wijzen. We kunnen over liefde spreken omdat we naar 1 Korinthe 13 kunnen verwijzen en zeggen: ‘Zo hoort liefde te functioneren in het dagelijks leven.’ Maar tot voor kort wist ik niet één Bijbelgedeelte te noemen waarvan ik kon zeggen: ‘Dit is een duidelijk voorbeeld van nederigheid.’

Totdat ik het verzoek kreeg om een kort artikel over de Zaligsprekingen te schrijven, waardoor ik ze voor het eerst écht ging bestuderen. Terwijl ik dat deed, besefte ik dat *de meervoudige omschrijving van een christelijk karakter in dit gedeelte precies weergeeft hoe nederigheid in de praktijk werkt*. Eindelijk had ik – los van mezelf – een objectieve omschrijving gevonden, waarnaar ik kon verwijzen en zeggen: ‘Zo ziet nederigheid eruit in het dagelijks leven. Deze Zaligsprekingen maken duidelijk zichtbaar wat nederigheid is.’

Natuurlijk is er veel meer te zeggen over de liefde dan in 1 Korinthe 13 beschreven staat; ook de Zaligsprekingen zijn geen allesomvattende beschrijving van nederigheid, maar beide Bijbelgedeeltes vormen een goed uitgangspunt. De waarheid is dat geen van

ons ooit volmaakt zal zijn in de eigenschappen die hier worden genoemd. Dus bedenk dat ik niet zeg: ‘Dit ben ik’, maar: ‘Zo zou ik willen zijn’. Het is mijn gebed dat ik zal groeien in deze karaktereigenschappen, en dat bid ik ook voor jou. Laten we ons er daarom samen in verdiepen.

Tijdens het bestuderen van deze kenmerken in de Zaligsprekingen is het van belang dat we de volgende feiten in gedachten houden:

Allereerst is het de bedoeling dat deze eigenschappen zichtbaar zijn in elke christen. Ze weerspiegelen het normale christelijke leven. Ze gelden voor loodgieters en predikanten, voor managers en zendelingen. Hoe hoog iemands sociale of economische status in deze wereld ook is, of hoeveel geestelijke gaven hij ook heeft ontvangen, er is niemand op wie de Zaligsprekingen niet van toepassing zouden zijn. Integendeel: het is de bedoeling dat ze zonder uitzondering gezien worden in het leven van elke christen.

Bovendien zijn deze eigenschappen geen afspiegeling van onze persoonlijkheid, ons temperament of zelfs van onze geestelijke begaafdheid. Sommige mensen zijn van nature meer bescheiden dan andere; sommige christenen hebben de gave van barmhartigheid en andere niet. Maar geen van de kenmerken uit de Zaligsprekingen

gaan over persoonlijkheid, temperament of over geestelijke gaven. Ze vormen samen de vrucht van de Geest, het resultaat van Zijn werk in ons leven. Paulus spreekt hierover in Galaten 5:22-23.

Ten derde heeft God ons aanvaard, of het nu gaat om onze eeuwige redding of om onze dagelijkse omgang met Hem. Dit staat los van het feit of we al dan niet groeien in deze eigenschappen. Alleen de gerechtigheid van Christus, niet die van onszelf, maakt ons elke dag weer opnieuw aanvaardbaar voor God. Als je eerlijk bent en je leven bekijkt in het licht van de Zaligsprekingen, dan garandeer ik je dat je tot de conclusie zult komen dat je een grotere zondaar bent dan je dacht. Wanneer dat gebeurt, moet je je toevlucht nemen tot de gerechtigheid van Christus om te voorkomen dat je ontmoedigd raakt.

Tot slot zijn we voor elke vorm van vooruitgang afhankelijk van de Heilige Geest. We zijn afhankelijk van Hem om Zijn werk in ons te doen, en onze afhankelijkheid van Hem stelt ons in staat ons werk te doen; want Zijn werk maakt ons werk mogelijk.

Laten we daarom, in afhankelijkheid van de gerechtigheid van Christus en van de krachtige werking van de Heilige Geest, *'daders van het Woord zijn, en niet alleen hoorders'* (Jakobus 1:22).

1. Laten we deze woorden bewaren en opbergen in ons hart (zie Psalm 119:11).

2. Laten we biddend nadenken over deze eigenschappen, zodat God ons kan laten zien waar we tekortschieten, zodat Hij ons kan helpen in die gebieden te groeien (zie Psalm 119:33-37).

Hoofdstuk 1

Geboden en beloften

Zo roep ik, de gevangene in de Heere, u op tot een wandel die de roeping waarmee u geroepen bent, waardig is, in alle nederigheid en zachtmoedigheid, met geduld, door elkaar in liefde te verdragen.

Efeze 4:1-2

Ik kan me de opmerking tijdens die Bijbelstudie in januari 1952 nog levendig herinneren. Die veranderde letterlijk mijn leven. De strekking van deze uitspraak was: 'De Bijbel is bedoeld om toegepast te worden in het dagelijks leven.' Tegenwoordig vind ik dat heel vanzelfsprekend, maar die avond hoorde ik het voor de allereerste keer. Ik was christelijk opgevoed en had de morele grenzen van de kerk nooit overschreden, maar voor zover ik me kon herinneren was ons nooit geleerd dat je de Bijbel in het dagelijks leven kon toepassen.

Maar die avond, na het horen van deze uitspraak, was het alsof iemand ergens in mijn geest het licht had aangedaan. Ik was destijds officier bij de marine, en toen

ik terugging naar mijn schip bad ik: ‘God, wilt U mij vanaf nu – vanaf deze avond – helpen om de Bijbel toe te passen in mijn dagelijks leven?’

Het ‘dagelijks leven’ is de essentie in deze levensveranderende uitspraak. In Efeze 4:1 spoort Paulus ons aan tot ‘een wandel die de roeping waarmee u geroepen bent, waardig is’. In die context verwijst *wandel* naar hoe je leeft in het normale, dagelijkse leven; of je nu op je werk bent, de was doet of de boodschappen, of dat je je bezighoudt met een van de talloze andere dingen die in de loop van een gewone dag gebeuren.

Als Paulus vervolgens uitlegt wat die waardige wandel inhoudt, noemt hij allereerst nederigheid. Denk je eens in wat dat betekent: of ik nu in de auto zit of dat ik in gesprek ben met mijn vrouw of mijn kinderen, met mijn collega’s op het werk of dat ik de kassière bij de supermarkt groet, het is de bedoeling dat ik dat doe in een geest van nederigheid.

In de Grieks-Romeinse wereld waarin Paulus leefde, was nederigheid een eigenschap die veracht werd. Nederigheid werd beschouwd als een teken van zwakte. En onze hedendaagse cultuur verschilt niet zoveel van die wereld van tweeduizend jaar geleden. Misschien dat het in onze christelijke kringen een beetje anders is. Misschien dat wij nederigheid zelfs bewonderen in

iemand anders, maar we hebben over het algemeen maar weinig zin om zelf nederig te zijn.

Toen Paulus zijn lezers echter opriep tot een ‘wandel ... in alle nederigheid’ sprak hij niet slechts namens zichzelf; op dat moment sprak hij namens God. De Bijbel is geen gewoon boek, waarin slechts de gedachten van een aantal verschillende schrijvers zijn opgenomen. Volgens Paulus is ‘heel de Schrift door God ingegeven’ (2 Timotheüs 3:16). In 2 Petrus 1:21 lezen we wat dat betekent: ‘Mensen die namens God spraken werden daartoe altijd gedreven door de heilige Geest’ (NBV). De term ‘gedreven’ betekent, dat de schrijvers van de Bijbel dusdanig door de Heilige Geest geleid werden, dat ze precies opschreven wat Hij wilde dat ze zouden schrijven. Daarom lees je regelmatig in de Bijbel dat ‘de Heilige Geest bij monde van’ mensen spreekt, zoals bijvoorbeeld het geval was bij David (zie Handelingen 1:16). God inspireerde David (en andere Bijbelschrijvers) en sprak Zijn woorden door hem heen. Daarom zijn we ervan overtuigd dat de woorden van de Bijbel ook de woorden van God zijn, ook al gebruikt Hij de mond of de pen van gewone mensen om te spreken.

Het gaat hier om gezag, en één van de betekenissen van gezag is het recht om te bevelen. Paulus heeft zelf niet het recht om ons te bevelen nederigheid te leven,

maar God heeft dat recht wel. En hoewel Paulus in zijn spreken tot zijn vrienden (en nu ook tot ons) een mildere term gebruikt (*oproepen of dringend vragen*), maakt hij tegelijkertijd duidelijk dat een leven van nederigheid niet optioneel is voor een gelovige. Het is een bevel van God.

Het is van cruciaal belang dat we dat beseffen, want in de jachtige wereld waarin wij leven, worden zachtvaardige karaktereigenschappen als nederigheid, zachtmoedigheid en geduld vaak genegeerd of zelfs als onrealistisch beschouwd in de drukte en hectiek van het bestaan. Maar als we het onderwijs van de Bijbel in ons dagelijks leven willen toepassen, kunnen we de oproep van Paulus niet negeren om dat elke dag te doen in een geest van nederigheid.

Efeze 4:1-2 is niet het enige Bijbelgedeelte waarin Paulus ons aanspoort tot nederigheid. In Filippenzen 2:3 schrijft hij: 'Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf.' En in Kolossenzen 3:12 geeft hij ons nogmaals opdracht ons te 'kleden met nederigheid'. Petrus sluit hierbij aan in 1 Petrus 5:5: 'Wees allen ... met nederigheid bekleed.' Dit zijn geen oppervlakkige opmerkingen die terloops gemaakt zijn. Al deze uitspraken zijn de woorden van God zelf, woorden waarin Zijn

gezag besloten ligt. Hijzelf draagt ons op om nederigheid na te streven in ons dagelijks leven.

Behalve Paulus en Petrus sprak Jezus ook vaak over nederigheid. Hoewel Hij het woord nederigheid slechts zelden gebruikte, komen we het achterliggende idee overal in Zijn onderwijs tegen. Het grootste deel van dit boek gaat over de karaktereigenschappen, zoals beschreven in de Zaligsprekingen. Deze eigenschappen zijn in feite allemaal uitingen van wat ik zou omschrijven als ‘nederigheid in de praktijk’.

Een van Jezus’ lessen over nederigheid staat in Lukas 14:7-11. Dit Bijbelgedeelte hoorde ik jaren geleden voor het eerst, en het spreekt me bijzonder aan. Ik probeer (met de nadruk op *proberen*) het principe dat Jezus hier – en ook elders – onderwijst in praktijk te brengen.

Hij vertelde de genodigden een gelijkenis, want hij had gezien hoe ze de ereplaatsen voor zichzelf kozen. Hij zei tegen hen: ‘Wanneer u door iemand wordt uitgenodigd voor een bruiloft, kies dan niet de ereplaats, want misschien is er wel iemand uitgenodigd die voornamer is dan u, en dan moet uw gastheer tegen u zeggen: “Sta uw plaats aan hem af.” Dan zult u beschaamd de minste plaats moeten innemen. Als u wordt uitgenodigd, kies dan de minste plaats, zodat uw gastheer tegen u zal zeggen: “Kom toch dichterbij!” Dan wordt u eer betoond ten

*overstaan van iedereen die samen met u aan tafel aanligt.
Want wie zichzelf verhoogt zal vernederd worden, en wie
zichzelf vernedert zal verhoogd worden.'*

Lukas 14:7-11 (NBV)

Om dit onderwijs van Jezus toe te passen in onze hedendaagse cultuur moet je niet denken aan een letterlijke ereplaats, maar bijvoorbeeld aan een invloedrijke positie, aan prestige, aan erkenning of macht; dingen die voor de meesten van ons verleidelijk zijn.

Je kunt je beter laten leiden door de woorden van Spreuken 27:2: 'Laat een ander je prijzen, doe het niet zelf, laat het over aan een vreemde, zie er zelf van af.' (NBV)

Jezus onderwees niet alleen nederigheid, Hij bracht het Zelf ook in praktijk. Dat zien we bijvoorbeeld tijdens het Laatste Avondmaal, wanneer Hij de voeten van de discipelen wast (Johannes 13:1-11). Deze handeling is des te opvallender omdat Hij dit deed in het volle besef dat Hij de eeuwige Zoon van God was (vers 3). Maar Hij ging zelfs nog verder toen Hij zich, in een daad van ultieme nederigheid, vernederde tot de dood aan het kruis omwille van ons (Filippenzen 2:8).

Ik heb dit hoofdstuk de titel 'Geboden en beloften' gegeven, maar tot nog toe heb ik geen van deze woorden

in de tekst van dit hoofdstuk gebruikt. Mijn woordenboek omschrijft de term *gebod* als ‘een regel met algemene strekking, uitgevaardigd door een met wetgeving belast overheidsorgaan’. En geen enkele overheid is hoger dan God. Een *belofte* daarentegen is een uitspraak, een verklaring, die de hoorder het recht geeft om te verwachten dat datgene, wat beloofd is, ook werkelijkheid zal worden. Alleen God beschikt over onbegrensde macht en absolute integriteit om alles, wat Hij beloofd heeft, ook waar te maken.

Laten we eens verder kijken naar de beloften, die God geeft aan wie nederig leven. De apostel Petrus verbindt het gebod met de belofte in 1 Petrus 5:5-6:

Wees (allen) met nederigheid bekleed, want God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade. Verneder u dan onder de krachtige hand van God, opdat Hij u op Zijn tijd verhoogt.

Het gebod vinden we in vers 5: ‘Bekleed je met nederigheid’. Met andere woorden, nederigheid zou voor ons net zo gewoon moeten zijn als de kleding die we dragen. Het zou niet in ons opkomen om andere mensen onder ogen te komen zonder dat we ons eerst hebben aangekleed. En het zou net zo vanzelfsprekend moeten zijn

om ons elke morgen bewust te kleden met een houding van nederigheid.

De belofte is dat God de nederigen genade geeft. *Genade* wordt vaak gebruikt als een synoniem voor Gods kracht (zie bijvoorbeeld 2 Timotheüs 2:1 en 2 Korinthe 12:9), en dat betekent het hier ook. Een houding van nederigheid staat niet alleen lijnrecht tegenover de normen en waarden van deze wereld, maar is ook volkomen in strijd met onze eigen zondige natuur. Daarom hebben we Gods genade nodig – de kracht die Zijn Geest ons geeft – om onszelf met nederigheid te kleden, zodat we elke dag opnieuw mensen en situaties tegemoet kunnen treden vanuit die houding van nederigheid. En God belooft ons die genade, wanneer wij op deze manier willen leven.

Vers 5 spreekt over nederigheid ten opzichte van mensen, en vers 6 spreekt over nederigheid ten opzichte van God: ‘Verneder u dan onder de krachtige hand van God, opdat Hij u op Zijn tijd verhoogt.’ Jezelf vernederen onder de krachtige hand van God houdt in dat je je aan Hem onderwerpt; dat je zelfs de moeilijke en verdrietige dingen, die op je pad komen, aanvaardt als uit Zijn hand (meer hierover in hoofdstuk 4).

De belofte van vers 6 is dat God je op Zijn tijd zal verhogen. Hoe en wanneer dit zal plaatsvinden wordt

niet nader ingevuld, omdat het op heel veel verschillende manieren en momenten kan gebeuren. Alleen God weet het juiste moment en de juiste manier om jou te verhogen. Misschien gebeurt het niet in dit leven, maar het zál gebeuren, want God – die niet liegen kan – heeft het beloofd.

Laten we nu naar twee beloftes uit het Oude Testament kijken, bedoeld voor mensen die nederig willen leven. De eerste vinden we in Jesaja 57:15.

Want zo zegt de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoge hemel en in het heilige, en bij de verbrijzelde en nederige van geest, om levend te maken de geest van de nederigen, en om levend te maken het hart van de verbrijzelden.

Als we hierover nadenken, dan valt in de eerste plaats op hoe God zichzelf beschrijft. Hij is hoog en verheven en Zijn naam is heilig. Deze passage vertoont duidelijke overeenkomsten met Jesaja 6:1-7, waar een visioen van Jesaja beschreven wordt. In dat visioen ziet hij God als hoog en verheven, en hoort hij hoe de engelen het uitroepen: ‘Heilig, heilig, heilig is de HEER van de hemelse machten.’ Nadat Jesaja God in Zijn geweldige macht en luister heeft aanschouwd, is hij zo diep onder de indruk dat hij letterlijk bezwijkt. Maar in Jesaja 57:15

beloofd deze zelfde heilige en hoogverheven God dat Hij zal wonen bij de verbrijzelde en nederige van geest, en dat Hij hun harten levend zal maken.

In deze context betekent *wonen bij*: op een persoonlijke en vertrouwde manier met iemand omgaan; en met de term *levend maken* wordt hier bemoedigen bedoeld. Wat een fantastische belofte is er gekoppeld aan het gebod om in nederigheid te leven! Deze levensstijl brengt soms een zekere mate van schaamte of zelfs vernedering met zich mee. Maar als wij dergelijke situaties nederig aanvaarden, belooft God dat Hij dicht bij ons zal zijn en ons zal bemoedigen.

De tweede belofte vinden we in Jesaja 66:1-2.

De hemel is mijn troon, zegt de HERE, en de aarde mijn voetbank; welke tempel kunt u voor Mij bouwen, die Mij tot een huis zou kunnen zijn om daarin te wonen? Mijn hand heeft dat alles toch gemaakt, zij zijn mijn eigendom. Toch rust mijn oog op de man met een nederig en verslagen hart, die beeft voor mijn woord. (Het Boek)

In vers 1 en in het eerste deel van vers 2 zien we opnieuw iets van de ontzagwekkende, onbegrensde majesteit van God. De hemel is Zijn troon en de aarde is niet meer dan Zijn voetbank. Sterker nog: Hij heeft alles gemaakt. Maar ook al zijn Gods macht en Zijn

heerlijkheid onbegrensd, toch kijkt Hij vol liefde en genegenheid naar mensen met een nederig en verslagen hart, die in diep ontzag voor Zijn woord beven. Wat een belofte!

Wanneer je deze twee Bijbelgedeeltes samenvoegt, ontstaat er een prachtig beeld: God belooft dat Hij een intieme relatie zal aangaan met mensen die nederig leven, dat Hij met liefde en genegenheid naar hen kijkt, en hen zal bemoedigen in hun streven naar nederigheid. In plaats van nederigheid te verachten, zoals gebruikelijk was in de Grieks-Romeinse cultuur en ook in onze hedendaagse maatschappij, acht God het hoog. Hij belooft degenen, die zo willen leven, te verhogen.

Zou dit ons niet tot het besef moeten brengen dat het niet de bedoeling is om zo af en toe nederigheid na te jagen – als iets waar we maar zelden aan denken – maar dat het juist om een karaktereigenschap gaat, die onze volle aandacht verdient? Het feit alleen al dat nederigheid ons zo onverschillig laat, zou reden genoeg moeten zijn om ons te vernederen, om door het stof te gaan voor deze luisterrijke en genadige God.

Samenvattend: Het najagen van nederigheid in ons dagelijks leven valt onder de voorschriften – de gezaghebbende geboden – van God. In Psalm 119:4 staat dat God ons heeft geboden zijn bevelen ‘ten zeerste in acht

te nemen'. Nederigheid is geen optionele toevoeging voor de supergeestelijken onder ons; elke gelovige zou in zijn of haar dagelijks leven nederigheid in praktijk moeten brengen. Daarnaast belooft God dat Hij ons genade zal geven, wanneer wij nederigheid nastreven.

Maar hoe ziet die nederigheid in het dagelijks leven er dan uit? In de volgende hoofdstukken zullen we ontdekken hoe nederigheid door ons heen tot uiting komt. Daarbij laten we ons leiden door Jezus Zelf, die Zijn langste toespraak begon met een opsomming van zegeningen die dwars tegen de heersende cultuur ingingen. Samen schetsen deze zegeningen, bij ons bekend als de Zaligsprekingen, een prachtig beeld van nederigheid in de praktijk. Nederigheid: een gebod van God met de belofte dat Hij dat zal zegenen.

Gespreksvragen

1. In Efeze 4:1 spoort Paulus ons aan tot 'een wandel die de roeping waarmee u geroepen bent, waardig is'. In vers 2 noemt hij allereerst nederigheid. Waarom denk je dat Gods Woord nederigheid als eerste noemt, vóór zachtmoedigheid, geduld en liefde?
2. Een leven van nederigheid is niet optioneel voor een gelovige. Waarom?
3. Noem een aantal manieren waarop Jezus Christus nederigheid in praktijk bracht. Waarom zijn deze voorbeelden zo verbijsterend?
4. In dit hoofdstuk staan een aantal geboden en beloften beschreven. Met welk gebod heb jij de meeste moeite? En welke belofte motiveert je het meest?

Gedeelte uit:

God nam me mee aan Zijn hand

Jerry Bridges

Van de uitgever: In 2014 bracht Jerry Bridges een autobiografie uit: *God Took Me by the Hand* (God nam me mee aan Zijn hand). [Dit boek is niet in het Nederlands verschenen – red.] Hij beschrijft hierin zowel het principe dat ‘de Bijbel bedoeld is om te worden toegepast in het dagelijks leven’ – de uitspraak uit januari 1952, die zijn leven zo veranderde – als het concept van ‘nederigheid in de praktijk’, wat in dit boek wordt beschreven. We hebben een gedeelte uit zijn autobiografie opgenomen om te laten zien hoe Gods voorzienigheid in het leven van Jerry heeft gewerkt. Het is ook als aanmoediging bedoeld om te ontdekken hoe jouw leven die nederigheid in woord en daad kan weerspiegelen; een

nederigheid die kenmerkend zou moeten zijn in het leven van iedere christen.

Een slechte start

De huizen van de wijk Oakland Avenue stonden vlak langs de spoorlijn. De smalle strook grond tussen het spoor en de onverharde weg was eigendom van de spoorwegmaatschappij en werd niet gebruikt, behalve om er af en toe ongebruikte bielzen op te slaan.

Langs deze weg stond onze kleine vierkamerwoning, 521 South Oakland Road. Ik weet niet precies wat de geschiedenis van het huis was, maar waarschijnlijk hadden er vroeger bedienden gewoond, die in het grote huis verderop werkten. Hoe het ook zij, het huisje was heel eenvoudig. We hadden geen kasten, ook geen keukenkastjes. Onze kleding hingen we aan haken aan de muur. Het huis was aangesloten op de waterleiding, maar we hadden geen boiler. Om onze kleren te wassen, de afwas te doen of in bad te gaan moesten we eerst water koken op het fornuis en dat mengen met koud water uit de kraan. In dit huis werd ik op 4 december 1929 geboren. Mijn officiële naam is Gerald Dean, maar mijn ouders noemden me Jerry. Dat is altijd zo

gebleven en mijn officiële naam komt alleen nog maar voor in officiële documenten.

Ik ben de zoon van Emmett en Lillian Bridges. Mijn ouders zijn opgegroeid op de katoenplantages in het oosten van Texas. Ze hebben alleen de lagere school gevolgd omdat ze thuis moesten helpen met het werk op de plantage. Ze trouwden rond 1924 en pa begon met het verbouwen van katoen op een stuk land dat hij had gepacht. Op 4 juni 1926 werd hun eerste kind geboren, William Jackson, maar iedereen noemde hem Jack. Enige tijd na de geboorte van Jack kwam mijn vader tot de conclusie dat het verbouwen van katoen nooit voldoende zou opleveren om vooruit te komen in het leven. Hij verkocht zijn schamele bezittingen, en verhuisde met zijn gezin naar Tyler, een stad in Texas met ongeveer twintigduizend inwoners. Hij was van plan om zich in te schrijven voor een opleiding tot accountant, maar het leven liep anders.

Hij vond een baan bij een winkel in landbouwproducten, waar ook katoen werd verhandeld. De eigenaars van dat bedrijf haalden hem over om zich te verdiepen in de kwaliteit van katoen, zodat hij hun katoeninkoper kon worden. Het probleem was echter dat de handel in katoen seizoensgebonden was, waardoor pa de rest van het jaar in de winkel moest werken. Naar de

mens gesproken was dat geen wijze beslissing. Hoewel pa alleen de lagere school had gedaan, was hij heel intelligent en vooral erg goed in wiskunde. Ik ben er zeker van dat hij een heel goede accountant geweest zou zijn. Maar terugkijkend, vanuit het perspectief dat ik nu heb, geloof ik dat onze soevereine God de hand had in deze ogenschijnlijk slechte beslissing. God heeft net zozeer de macht over onze slechte als over onze goede beslissingen. Dat betekent niet dat God *verantwoordelijk* is voor de slechte beslissingen die wij nemen, net zomin als Hij verantwoordelijk is voor de zonden die wij begaan. Maar Hij staat toe dat we zondigen, en Hij staat toe dat we verkeerde beslissingen nemen.

Ik ben geboren met maar liefst vier lichamelijke beperkingen. Ik loenste, en dat viel gelijk op. Voor het geval je niet weet wat dat betekent: wanneer mijn ene oog recht vooruit keek, keek mijn andere oog in de richting van mijn neus. De tweede beperking, waar ik de meeste moeite mee heb gehad, was dat mijn rechter binnenoer niet helemaal ontwikkeld was. Toen ik jong was, merkte ik nauwelijks dat ik doof was aan dat oor; maar naarmate ik ouder werd, kreeg ik er steeds meer last van. De oorzaak van de doofheid, waar ik mijn hele leven mee te kampen heb gehad, werd pas ontdekt toen ik 82 was, tijdens een onderzoek door een KNO-arts.

Ten derde was mijn borstbeen misvormd en als laatste had ik een afwijking in mijn ruggengraat. Ik had hier in mijn jeugd weinig last van, maar naarmate ik ouder werd, veroorzaakten beide afwijkingen aanzienlijke problemen. En, alsof alles nog niet erg genoeg was, werd ik ook nog eens linkshandig in een wereld, waarin iedereen geacht werd rechtshandig te zijn. Lichamelijk gezien had ik geen goede start.

Mijn ouders waren lid van een ‘fundamentalistische’ kerk. In die tijd had dit woord niet zo’n negatieve bijklank als tegenwoordig. Het was een kleine gemeenschap zonder contacten met andere kerken. Mijn moeder was een huismus, die nooit haar rijbewijs heeft gehaald. Ze had weinig contacten in de buurt. Eigenlijk speelde haar hele sociale leven zich af in de kerk. Pa werkte zes dagen per week van acht uur ’s ochtends tot zes uur ’s avonds. Naast de zondagse activiteiten in de kerk had hij geen tijd meer om sociale contacten op te bouwen met mensen uit de buurt.

Kort samengevat: mijn ouders waren arm, hadden weinig opleiding genoten, en leidden een teruggetrokken leven, zowel in religieus als in sociaal opzicht; geen ideale omgeving om in op te groeien.

Mijn broer Jack ging naar school toen ik twee jaar oud was, en in de wijk waar wij woonden, waren geen

andere jongens van mijn leeftijd. Ik was op mezelf aangewezen, totdat ik zes jaar werd en naar school ging. We hadden geen speelgoed, dus ik speelde vooral fantasiespelletjes. Het liefst deed ik alsof ik vrachtwagenchauffeur was, compleet met het geluid van brullende motoren en het schakelen tussen versnellingen, net zoals de echte vrachtwagens in onze wijk.

In 1936 mocht ik eindelijk naar school. In die tijd kende ons schoolsysteem geen kleuterschool, dus ik begon gelijk in groep 3. Omdat mijn moeder het liefst thuis was, bracht ze me die eerste dag niet weg. Ze stuurde me samen met mijn broer Jack naar school, die net naar groep 7 was overgegaan. Het ging allemaal prima totdat we op school waren, en Jack niet meer wist wat hij verder met mij aan moest. Hij was zo in de war dat hij begon te huilen. Het hoofd van de school liep naar ons toe, vroeg wat er aan de hand was, en leverde mij veilig af in mijn eigen klas.

Jaren later dacht ik weer eens terug aan mijn kindertijd. Ik had intussen veel geleerd heeft over Gods voorzienigheid, en twee Bijbelteksten hielpen me bijzonder in dit verband. In Psalm 139:13 en 16 staat: 'Want Ú hebt mijn nieren geschapen, mij in de schoot van mijn moeder geweven ... Uw ogen hebben mijn ongevormd gezien, en zij alle werden in Uw boek beschreven,

de dagen dat zij gevormd werden, toen er nog niet één van hen bestond.’

Ten eerste realiseerde ik me door deze teksten dat God me in fysiek opzicht geschapen had zoals Hij wilde dat ik zou zijn, compleet met aangeboren afwijkingen. Bij het lezen van Davids uitspraak dat God mij ‘in de schoot van mijn moeder geweven had’ zou ik kunnen denken: ‘Ja, David, maar wij weten veel meer van genetica dan jij destijds.’ De waarheid is echter dat de Heilige Geest, die David inspireerde tot het schrijven van deze woorden, eindeloos veel meer kennis heeft van genetica dan zelfs de meest briljante wetenschappers. Dus als de Heilige Geest via David zegt dat God mij in de schoot van mijn moeder heeft geweven, dan zegt Hij daarmee dat God de genetica zo heeft gestuurd, dat ik in fysiek opzicht precies de persoon ben geworden, die Hij wilde dat ik zou zijn. Hetzelfde geldt voor de dagen die ik in dit leven heb gekregen, ook tijdens die moeilijke eerste jaren. Al mijn dagen waren al in Zijn boek beschreven, nog voor ik ook maar één dag had geleefd.

Dus in fysiek opzicht ben ik precies zo ter wereld gekomen als God wilde dat ik zou zijn, geboren uit ouders, die arm en laagopgeleid waren en die in een sociaal isolement leefden. Dit alles maakte deel uit van

het plan dat God met mij had nog voordat ik geboren was.

Maar als je mijn leven vooruit spoelt naar het heden, dan moet je wel verbaasd staan over alles wat God gedaan heeft voor een loensend, half doof jongetje dat ergens langs een spoorlijn in armoede opgroeide. Als ik naar mezelf kijk, word ik telkens weer bepaald bij de woorden van Psalm 40:2-4 (NBG):

Vurig verwachtte ik de Here; toen neigde Hij Zich tot mij en hoorde mijn hulpgeroep, Hij trok mij op uit de kuil van het verderf, uit het slijk van de modderpoel; Hij stelde mijn voeten op een rots, mijn schreden maakte Hij vast, Hij gaf mij een nieuw lied in de mond, een lofzang aan onze God. Mogen velen het zien en vrezen, en op de Here vertrouwen.

Hoewel Davids verwijzing naar de ‘kuil van het verderf’ en het ‘slijk van de modderpoel’ in mijn situatie wat te sterk is uitgedrukt, geeft dit vers precies weer hoe ik Gods werk in mijn leven heb ervaren: God heeft mij omhoog getrokken en mijn voeten op een rots gezet.

Bovendien besef ik dat God alles, wat Hij gedaan heeft, enkel en alleen gedaan heeft op grond van Zijn genade. Zonder de tussenkomst van Christus zou God mij voor eeuwig veroordelen, en terecht! Eerlijk gezegd is de titel van één van de werken van John Bunyan:

Genade overvloeiende voor de grootste der zondaren naadloos op mijn leven van toepassing. En ik stem van harte in met de woorden van Jakob, die zelf een bijzonder voorbeeld van Gods genade was: ‘Ik ben te onbeduidend voor al de blijken van goedertierenheid en al de trouw die U Uw dienaar bewezen hebt. Immers, slechts met mijn staf ben ik de Jordaan hier overgestoken en nu ben ik tot twee kampen uitgegroeid’ (Genesis 32:10).

Dankwoord

Zoals altijd wanneer ik een boek schrijf, ben ik dank verschuldigd aan een aantal mensen die aan dit boek hebben bijgedragen.

Eric Lindsay, een vriend uit Noord-Ierland, heeft me een exemplaar gegeven van *Beatitudes for Today*, geschreven door John Blanchard. De inhoud hiervan heeft me enorm geholpen bij het schrijven van dit boek.

Connie Trautman, mijn parttime medewerkster, heeft geduldig mijn soms haast onleesbare handschrift ontcijferd, het manuscript uitgetypt, en daarna ook nog eens alle wijzigingen doorgevoerd.

Bob Bevington heeft de vragen voor verdere bespreking geschreven.

Don Simpson, mijn vroegere redacteur (inmiddels is hij met pensioen) heeft het hele manuscript doorgelezen en nuttige suggesties gedaan.

Brian Teal en ds. Bill Vogler hebben me advies gegeven en me geholpen bij het schrijven van een hoofdstuk dat ik bijzonder lastig vond.

Don Pape, uitgever bij NavPress, heeft me voortdurend gesteund en aangemoedigd.

Dankzij David Zimmerman, redacteur bij NavPress, lijk ik een betere schrijver dan ik in werkelijkheid ben.

En tot slot ben ik mijn vrouw Jane dankbaar, die (hoewel ze niet rechtstreeks aan dit boek heeft bijgedragen) hard werkt om het huishouden draaiende te houden, zodat ik me kan wijden aan schrijven en het geven van onderwijs.

Voetnoten

Hoofdstuk 2: Arm van geest

John Blanchard, *Right with God* (Edinburgh: Banner of Truth, 1971), 86.

Hoofdstuk 3: De treurenden

Blanchard, *Right with God*, 97.

Hoofdstuk 4: Zachtmoedig

Thomas Watson, *The Beatitudes* (Edinburgh: Banner of Truth, 1971), 106.

Blanchard, *Right with God*, 133.

Hoofdstuk 7: Rein van hart

Blanchard, *Right with God*, 189–90.

Mabel Williamson, *Have We No Rights?* (Chicago: Moody Press, 1957).

2 Corinthians 5:14-15, uit de Bijbelvertaling van Kenneth S. Wuest, *The New Testament: An Expanded Translation* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1961).

Hoofdstuk 8: Vredestichters

Ken Sande, *The Peacemaker: A Biblical Guide to Resolving Personal Conflict*, third edition (Grand Rapids, MI: Baker

Books, 2004), in het Nederlands verschenen als *Zalig de Vredestichters* (uitgeverij Medema, 1993).

Over de auteur

Jerry Bridges (1929 - 2016) heeft 50 jaar gediend als staf-lid van Navigators. Ook heeft hij verschillende boeken geschreven, waaronder ‘The pursuit of holiness’, waar meer dan een miljoen exemplaren van zijn verkocht.

Een van de grootste nalatenschappen van Jerry Bridges is dat hij het streven naar heiligheid combineerde met een nadruk op levensveranderende genade. Hij geloofde dat geloven niet alleen gaat over iets dat Jezus heeft gedaan in een ver verleden, maar dat het evangelie kracht geeft voor dagelijks geloof en dat het invloed heeft op ons hele leven.

Over CLC

Publicaties

Wie zijn wij? CLC staat voor Christelijke Lectuur Centra. We maken deel uit van een interkerkelijke, internationale zendingsorganisatie die in 53 landen vertegenwoordigd is. Ons doel is het evangelie te verspreiden via christelijke lectuur, zodat mensen tot geloof in de Heere Jezus komen en kunnen groeien in dat geloof.

Eén van de slogans van CLC is:

a drop of ink can make a million think

Oftewel: een druppel inkt kan een miljoen mensen aan het denken zetten. Sinds 1941 werken we daarom via christelijke boekhandels, uitgeverijen, webshops, e-boeken, enz. Onze winkels zijn geen 'gewone' boekwinkels, maar zendingsposten waar iedereen die er binnenkomt geholpen kan worden op allerlei gebied. Wij geloven met heel ons hart in de levensveranderende kracht van het gedrukte woord. Waar mogelijk werken we samen met kerken en organisaties.

God roept nog steeds mensen om Zijn liefde door te geven aan iedereen die Hem niet kent. Misschien is daarin een rol voor jou weggelegd binnen de CLC zending als bidder, vrijwilliger, medewerker of via een partnerorganisatie.

Wil je meer weten of betrokken raken? Neem dan contact met ons op via contact@clcpublicaties.nl.

‘Meer dan de helft van de wedergeboren christenen over de hele wereld getuigt dat lectuur sterk heeft bijgedragen aan hun bekering. CLC is uniek in zijn wereldwijde visie en benadering met 178 christelijke boekhandels in ruim 50 landen’

- Patrick Johnstone, schrijver van het bekende gebedshandboek Operation World.

www.clcpublicaties.nl

Boekentips

Heeft dit boek jou geholpen om je leven te verrijken?
Wij geloven dat deze boeken jou verder zullen helpen
om te groeien in je geloof.

X - VERMENIGVULDIGEN

Francis Chan & Mark Beuving
Je bent gemaakt om discipelen te
maken

ISBN 978-94-91935-06-0

DE BINNENKAMER

Susan Sutton
Wonen in Gods tegenwoordigheid

ISBN 978-94-91935-03-9

